

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25290/2024
25.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца мал. АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ, обоје из ..., ..., чији је пуномоћник Бранко Франц Бутолен, адвокат из ..., против тужених мал. ВВ из ..., чији је законски заступник мајка ГГ, обоје из ..., ..., чији је пуномоћник Миладин Зечевић, адвокат из ... и Основне школе "ДД" ..., ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1144/24 од 12.06.2024. године, у седници одржаној 25.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1144/24 од 12.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8514/15 од 18.10.2022. године, која је исправљена решењем истог суда П 8514/15 од 15.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да суд тужене обавезе да му солидарно исплате нематеријалну штету по основу задобијене повреде: за претрпљене физичке болове од 95.000,00 динара; за претрпљени страх од 85.000,00 динара; за наруженост од 145.000,00 динара и за душевне болове због умањења животне активности од 285.000,00 динара, укупно износ од 630.000,00 динара, све за законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом мал. ВВ, накнади трошкове парничног поступка у износу од 196.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој ОШ "ДД", накнади трошкове парничног поступка у износу од 205.000,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 1144/24 од 12.06.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 8514/15 од 18.10.2022. године, исправљену решењем истог суда П 8514/15 од 15.11.2023. године, у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 8514/15 од 18.10.2022. године, исправљене решењем истог суда П 8514/15 од 15.11.2023. године, тако што је тужилац обавезан да туженом ВВ накнади трошкове парничног поступка у износу од 136.000,00 динара. Ставом

трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 8514/15 од 18.10.2022. године, исправљене решењем истог суда П 8514/15 од 15.11.2023. године, тако што је тужилац обавезан да туженој ОШ "ДД" накнади трошкове парничног поступка у износу од 145.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 22.05.2015. године, а вредност предмета спора је 630.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање и да побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена, у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Преиначење одлуке о трошковима парничног поступка није од утицаја на дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, имајући у виду да није преиначена одлука о главном потраживању, а да се као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, у смислу одредбе члана 28. став 1. Закона о парничном поступку, док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир, ако не чине главни захтев (став 2.), што је овде случај.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**